



આ ત્મા નં દ પ્રકાશ

: પ્રકાશક :

શ્રી જીન આત્મા નંદ સભા
ભાવનગર

પુસ્તક : ૬૨

અંક : ૧૨

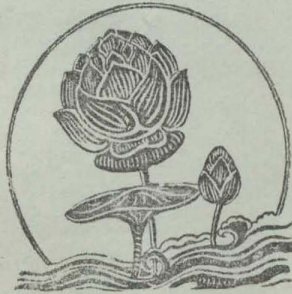
આસો : વીર સં. ૧૪૯૧ : આત્મ સં. ૬૬ : વિ. સં. ૨૦૨૧

પહેલાં લોકો હિંદુ કહેવડાવવામાં ગૌરવ અનુભવતા. તેને બદલે
આજે ધર્મ જેવું રહ્યું નથી. લોકો નાસ્તિકતાને વર્ષા છે. અને
બિનસાંપ્રદાયિકતાને નામે મહા પાખંડ આવી રહ્યું છે. આ પાખં-
ડનો જો વિરોધ નહિ કરીએ તો દેશની ધાર્મિક સંસ્કૃતિ રહેવાની નથી.

જ્યાં ધર્મ નથી ત્યાં સંસ્કૃતિ નથી; સંસ્કૃતિ નથી ત્યાં શિસ્ત
નથી અને એ બધું ન હોવાના કારણે બિનસાંપ્રદાયિકતા એટલે
અસંસ્કારિતા સમજી વ્યક્તિ પોતાને જ મહાન લેખે છે.

(સંદેશ : તા. ૨૫-૮-૬૫)

—ગુણવંતરાય આચાર્ય



પ્રામ : “Jahangir”

શ્રેણ નં. મીલ : ૨૮૦
બંગલો : ૩૨૮

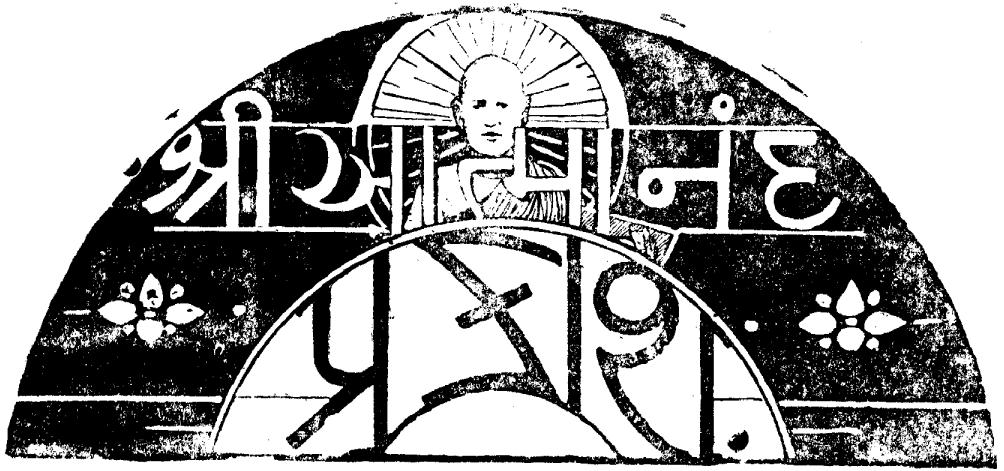
ધી ન્યુ જહાંગીર વકીલ મીલ્સ કું. લી.

મેનેજિંગ એગન્ટ્સ

મંગળદાસ જેસીંગભાઈ સન્સ પ્રા. લી.

પોસ્ટ બોક્સ નં. ૨

ભાવનગર.



વર્ષ : ૬૨ મું ।

તા. ૧૮ ઓક્ટોબર

[અંક ૧૨]

જિનવાણી

જે ય કંતે પિણ મોર
લધ્ધે વિપિઠાકુઘ્વઈ ।
સાહીણે ચચઈ મોણ
સે હુ ચાઈ તિ વુચઈ ॥

વત્થગંધમલંકારં
ઈત્થિઓ સયણાણિ ય ।
અચ્છંદા જે ન મુંજન્તિ
ન સે ચાઈ તિ વુચઈ ॥

જહા કુમ્મે સમંગાઈ
સણ દેહે સમાહરે ।
એવં પાવાઈ મેહાવી
અજ્ઞપ્પેણ સમાહરે ॥

પોતાને પ્રિય લાગે એવા હૃદયંગમ ભોગો મળ્યા હોય, તેમ છતાંય જે મનુષ્ય તે ભોગો તરફ પીઠ ફેરવીને વતે છે; પોતાને આધીન એવા એ ભોગોને તણ દે છે, તેજ ખરેખર ત્યાગી કહેવાય છે.

જે મનુષ્ય પાસે સારાં વસ્ત્રો, સારાં અલંકારો, સુંદર પલંગો, મનગમતી સ્ત્રીઓ-એ બધું હોય પણ (ભોગવવાની ઇચ્છા હોવા છતાં) પરવશતાના કારણે તે ભોગવી શકતો ન હોય, તો તે ત્યાગી ન જ કહેવાય.

(સંકટ આવી પડતાં) જેમ પોતાનાં તમામ અંગોને પોતાના દેહમાં કાચ્યો સંકોચી લે છે, તે જ રીતે મેઘાવી-વિવેકી પુરુષ અધ્યાત્મ દૃષ્ટિ કેળવી પાપ કર્મો તરફ જતી ઇન્દ્રિયોને કાબૂમાં લઇ લે છે.

ચિંતન કેશિકા

વધારે ને વધારે ચંત્રવાદી બનતી જતી આજની સંસ્કૃતિ સત્યની એકતરફી બાજુ ઉપર ગંભીર બનતી જણાય છે. વૈજ્ઞાનિક ઢંગે સાબિત કરી શકાય તેવી બાબતોને જે તે કોઈ કર્તાવ્યના પાયારૂપ માને છે. આપણા યુગના નાયકો આગળ તરી આવેલા કેટલાક વિજ્ઞાનીઓ અને શાસ્ત્રવેદો માણસને સ્વયંવદ પ્રત્યઘાતોથી બનેલું, માત્ર ચંત્રસ્વરૂપ અને પાર્થિવ પ્રાણી કહે છે. માણસના મનમાં રહેલી ઔદ્ધિક તૃષ્ણાઓને તેઓ મહત્ત્વ આપે છે. માનવઆત્મામાં વસતી શુભ શુચિતાથી તે બધા અજ્ઞાત જણાય છે. આ જમાનામાં જન્મેલા શ્રદ્ધાનો અભાવ અનુભવે છે. તે કોઈ પથ વિનાના એકલવાયા છે. આત્મિક જીવનની પુનઃપ્રાપ્તિ, માનવી પોતે અપૂર્ણ પ્રાણી છે તેના ખ્યાલ અને પોતાનામાં ગુપ્ત રહેલો પ્રભુનો દરબાર તેનો આદર્શ છે—માત્ર આ જ માનવી માટે આશાપ્રદ છે. કોઈપણ પ્રકારની ભાવના કે આદર્શથી અબચેલા બધા જમાનાઓને પોતપોતાની પ્રભા અને પરમાનંદ હોય છે તથા પોતાની પ્રજા તેમ જ અનુગામી પ્રજા માટે પણ તે કંઈક કરી જાય છે. જ્યારે અધમ અશ્રદ્ધાથી છવાયેલા જમાના તેમની આતુવાંશિક પ્રજાઓથી તિરસ્કારાય છે કારણ કે, સફલદાયી વસ્તુઓ માટે કોઈ હવાતાયાં મારતું નથી. આજનો જમાનો અશ્રદ્ધાનો, આરથા વિનાનો છે એની ભાગ્યે જ કોઈ ના પાડશે. કોઈ શ્રદ્ધા કે ભાવના કરતાં શ્રદ્ધા માટેની તેની અશક્તિથી ઝાંખો પડેલો એવો આ યુગ છે. આધુનિક પ્રજા પ્રજા તરીકે પદાથોની સાદૃશ્યતા અથવા તેમની વચ્ચે રહેલા સંબંધ-કત્વનો ખ્યાલ ચૂકી ગઈ લાગે છે. આજે માણસોના મનમાં જે શૂન્યતા પ્રવર્તે છે તેને દૂર કરવા આજના સાંપ્રદાયિક ધર્મો અશક્ત છે. જ્યારે જૂના દેવતાઓ, જૂનાં સત્યો, જૂનાં જીવનમૂલ્યો નષ્ટપ્રાય બને છે, જીવન જ દીપ્તિ વગરનું બની તેનાં સ્વરૂપો રૂઢ બની જાય છે ત્યારે નવા અને સામુ-

દાયિક પંથોના અભાવને અસહ્ય ગણતા અસહિષ્ણુ પુરુષો હમેશાં હોય છે, આવી સંદિગ્ધ અને દુર્ઘટ અવસ્થાને આપણે સહ્ય ગણીએ એટલા ધાર્મિક તો નથી.

બ્રીક્સ-રોમની સંસ્કૃતિ વિજયી નીવડી, પણ જિતાયેલી પ્રજાને ધર્મ ન આપી શકી અને તેથી તે પોતે જ તે પ્રજાએ આપેલા ધર્મની દાસી બની. આ નવી દુનિયાને ઓશયાની મહા પ્રજાઓ પોતાં આત્મીયતા અર્પે એમ ન બને? પશ્ચિમ તેની રાજકીય અને સામાજિક યોજનાઓ દ્વારા જેમાં બુદ્ધિબુદ્ધી સંસ્કૃતિઓ હળીભળી શકે અને દુનિયાની આત્મીય દરિદ્રતા નિવારવા તેમનો ફલદાયી સમાગમ સંભવી શકે તેવું રચનાતંત્ર પૂરું પાડી શકે તેમ છે? આત્મિક જીવનની પુનઃપ્રાપ્તિ વિનાની વૈજ્ઞાનિક સંસિદ્ધિઓ માનવ-જાતનું નિકંદન કાઢવા આપણને કારતી રહેશે. આપણું નાવ ભવિત્યના સાગર ઉપર ચાલે છે. દુનિયા કાં તો અગ્નિની ભભૂકતી જવાલાઓ વડે ભરખાશે અથવા તો ચિર શાન્તિમાં નિમજ્જન કરશે આપણા યુગના કર્તાવ્યોને કેટલા મન પૂર્વક આપણે પાર પાડીએ છીએ તેના ઉપર તેનો આધાર છે. સત્તા અને અધિકાર ઉપર રહેલા અધિકારીઓ યુદ્ધની જવાબાઓ સળગાવવા માટે અપૂરતી એવી તંગદિલીને અલુકૂળ બની તેને હળવી કરશે તો આજના વિજ્ઞાને પ્રજાવળેલા જ્ઞાનપ્રદીપને લાયક એવો માનવસમાજ પ્રસ્થાપિત કરી શકશે.

એક પ્રાચીન પ્રાર્થનાથી સમાપ્તિ કરીશ :
 सर्वेन्द्र सुखिनः सन्तु सर्वे सन्तु निरामयाः ॥
 सर्वे भद्राणि पश्यन्तु मा कश्चिद् दुःखमाप्नुयात् ॥
 ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

*કાલંબિયા યુનિવર્સિટીએ ઊજવેલી સ્તાબ્દી પ્રસંગે ડૉ. રાધાકૃષ્ણને આપેલું ભાષણ. ફ્રી વર્લ્ડ (નં. ૧) માંથી.

“આજના યુગમાં આપણું કર્તવ્ય”

પ્રવચનકાર : પૂ. મુનિવર્ય શ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજ (ચિત્રલાનુ)

અવતરણકાર : શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા

(શ્રી જૈન ધાર્મિક શિક્ષણસંઘ મુંબઈ નિયોજિત સંસ્કાર-વ્યાખ્યાનમાળાના ત્રીજા વ્યાખ્યાન તરીકે તા. ૧૮-૭-૬૫ના રોજ કોઠ-મુંબઈમાં શ્રી શાન્તિનાથ જૈન ઇન્સ્ટિટ્યુટના ઉપાશ્રયમાં આપેલ પ્રવચન)

જૈન દર્શનમાં કોઈ વાત એકાન્તે કહેવામાં નથી આવી. આજે કેટલાક લોકો જીવનને એક લક્ષી બનાવી માત્ર ક્રિયા કે ધ્યાન પરજી મહત્વ આપે તો તે ચાલશે નહિ, કારણ કે સ્વાદ્વાદ-અનેકાન્તની દૃષ્ટિએ કોઈ એકને આપણું મધ્યબિંદુ બનાવવા છતાં જીવન વિષેની અનેકવિધ બાબતોનો આપણે ખ્યાલ રાખવો પડશે, અને તેથીજ આજના વ્યાખ્યાનને વિષય આપણે ‘આજના યુગમાં આપણું કર્તવ્ય’ એવા રાખ્યો છે.

આજનો યુગ એક રીતે જ્ઞાનનો યુગ છે. વ્યાવહારિક શિક્ષણ અને ધાર્મિક શિક્ષણ એ બંને વચ્ચેના ભેદ તેમજ જીવનમાં એ બંનેનું શું સ્થાન છે, તે આપણે સમજી લેવું પડશે. વ્યાવહારિક શિક્ષણની જરૂરિયાત તેમજ ઉપયોગિતા તો આજે જીવનમાં દરેક ક્ષેત્રે જોવામાં આવે છે. અને દિવસે દિવસે વધતી જતી અનેક યુનિવર્સિટીઓ તેમજ કોલેજોના કારણે લોકો આ શિક્ષણની જરૂરિયાત સંબંધમાં સમજી શક્યા છે એમ કહી શકાય. કોલેજમાં અભ્યાસ કરી વિદ્યાર્થીઓ ડીગ્રી મેળવે છે, અને એ ડીગ્રી ઉપરથીજ આપણને ખ્યાલ આવી જાય છે કે કયો માણસ કયા વિષયમાં નિષ્ણાત છે. એમ. બી. બી. એસની ડીગ્રી ધરાવનાર હોય તો આપણે સમજી શકીએ છીએ કે શરીરમાં ઉત્પન્ન થતા રોગો અને આરોગ્ય વિભાગનો તે નિષ્ણાત છે. એલ. એલ. બી. ની ડીગ્રી હોય તો આપણે સમજી શકીએ છીએ કે તે કાયદા શાસ્ત્રનો નિષ્ણાત છે. તેજ રીતે સી. એ. ની ડીગ્રી ધરાવનારને તે હિસાબ અને નામા ખાતનો નિષ્ણાત છે એમ આપણી સમજમાં આવી જાય છે, ધાર્મિક શિક્ષણ બાબતમાં અભ્યાસની કોઈ આવી ડીગ્રી હોતી નથી, અને તેના શિક્ષકોની પસંદગીમાં પણ ખાસ ધોરણ

જેવું હોતું નથી. આજનો યુગ ધાર્મિક અને વ્યાવહારિક શિક્ષણના સમન્વય કરવાનો યુગ છે. અમે સાધુઓ તો તમને ધાર્મિક શિક્ષણની અગત્યતા વિશે કહેતા જ આવ્યા છીએ, પણ થોડા વખત પહેલાં શિસ્તપાલનની આપણા દેશના વિદ્યાર્થીઓમાં વધતી જતી ખેડકારી અને વણસતી પરિસ્થિતિ અંગે તપાસ કરવા માટે સરકારે પણ એક કમીશન નિમ્નું હતું, અને તેમાં આપણા દેશના રાષ્ટ્રપતિ અને મુંબઈના માજી ગવર્નર શ્રી પ્રકાશ જેવા વિદ્વાન સભ્યો હતા. તેમણે સંશોધન કરી જે રિપોર્ટ તૈયાર કર્યો તેમાં મુખ્ય વાત તો એ હતી કે કોલેજના વિદ્યાર્થીઓને વ્યાવહારિક શિક્ષણની સાથે સાથે આધ્યાત્મિક શિક્ષણનો અભાવ છે તે આપણું જરૂરનું છે, એટલે વિદ્યાર્થી જગતમાં આજે જે અવ્યવસ્થા અને શિસ્તપાલનનો અભાવ જોવામાં આવે છે, તેના ઉપાય માટે ધાર્મિક શિક્ષણની અગત્યતા સરકારે પણ સ્વીકારી છે.

પાઠશાળાઓમાં છોકરાઓને ધાર્મિક સૂત્રો શીખડાવવામાં આવે છે, અને તેથી તમારા બાળકોને જરૂરી ધાર્મિક શિક્ષણ મળી રહે છે, એમ તમે સંતોષ માની લો છો તે બરોબર નથી હાઇસ્કૂલોમાં આગલા ધોરણોમાં અભ્યાસ કરતા તેમજ કોલેજોમાં ભણતા વિદ્યાર્થીઓને ધાર્મિક શિક્ષણ બાબતમાં સંતોષ આપી શકે તેવા શિક્ષકોની આપણે ત્યાં ખોટ છે, અને આ ઉણપના કારણેજ તમારા બાળકો ધાર્મિક અભ્યાસમાં રસ લઈ શકતા નથી, કે એવા અભ્યાસમાં તેમની ભૂખ સંતોષ તી નથી. મોડી ઉંમરના બાળકોને પાઠશાળામાં જવાનું ગમતું નથી, અને માથાપ જ્યારે બાળકોને પાઠશાળામાં જવાનું કહે છે ત્યારે બાળકો વ્યાવહારિક શિક્ષણના બોળની

વાત રજુ કરે છે, અને એવે વખતે તમે પણ બાળકોની વાત સાથે સમ્મત થઇ જાઓ છો. વાસ્તવિક પરિસ્થિતિ તો એ છે કે આજના માળાપોને તેમના ધર્માલિપા જીવનના કારણે બાળકોને પાઠશાળામાં જવાનું કેમ અમતું નથી તેમજ ધાર્મિક અભ્યાસમાં તેઓને કેમ રસ આવતો નથી, તેના કારણોમાં ઊંડા ઉત્તરવાની કુરસદ જ નથી, પણ તેથી તો પરિસ્થિતિ સુધરવાને બદલે વણસતી જવાની છે.

મારી પાસે અનેક વિદ્યાર્થીઓ અર્થાં અર્થે આવે છે અને તે પરથી મને લાગે છે કે આજના વિદ્યાર્થીઓમાં ધાર્મિક શિક્ષણની ભૂખ તો છે જ, પરંતુ વર્તમાન ધાર્મિક શિક્ષણની પદ્ધતિ અને વ્યવસ્થાના કારણે તેઓની આવી ભૂખ સંતોષાતી નથી, અને તેથી જ તેઓને ધાર્મિક અભ્યાસમાં રસ આવતો નથી, મને માદ છે કે એક વખત અમારા વિહાર દરમ્યાન એક ગામના ઉપાશ્રયમાં અમે રહ્યા હતા, અને ઉપાશ્રયને ઉપયોગ પાઠશાળા માટે પણ થતો. એક પ્રોફેસર ઉમરના શિક્ષક પાસે બાળકો સૂત્રોની ગાથાઓ બોલી રહ્યા હતા. ત્યાં એક વિદ્યાર્થીએ પ્રશ્ન કર્યો કે સારંગ ! સૂર્ય સવારે ઉગે છે અને સાંજના આશમે છે, પણ જગતમાં કોઇ એવા પ્રદેશ હોઇ શકે જ્યાં કે જ્યાં સૂર્ય દિવસોના દિ સો સુધી આશમે જ નહિ ? શિક્ષકને ભૂગોળનું જ્ઞાન ન હોવાથી પેલા વિદ્યાર્થીને મૂર્ખાઇ ભરેલી પ્રશ્ન પૂછે છે, એમ કહી બેસાડી દીધો. આવી પરિસ્થિતિ આપણા મોટા ભાગની પાઠશાળાઓમાં પ્રવર્તે છે. વિદ્યાર્થીઓ પોતાની જિજ્ઞાસા સંતોષવા એક ઠેકાણેથી બીજા ઠેકાણે જાય છે, પણ કોઈ સ્થળે એમને મૂર્ખ ગણી હસી કાઢે છે, તો વળી કોઈ સ્થળે એમને જડ ગણી હાંકી કાઢવામાં આવે છે, તો વળી કોઈ સ્થળે એને નાસ્તિક કહી તિરસ્કારવામાં આવે છે. આના પરિણામે વિદ્યાર્થીઓ કંટાળી જાય છે, અને ધાર્મિક અભ્યાસમાંથી તેની શ્રદ્ધા જ ઊડી જાય છે. એટલે પ્રથમ તો આજે પાઠશાળામાં એવા શિક્ષકોની જરૂર છે કે જેમણે ધાર્મિક અભ્યાસ સાથે સંપૂર્ણ વ્યાવહારિક વિજ્ઞાનનું જ્ઞાન પણ

લાઇલું હોય. માત્ર સૂત્રોની ગાથાઓ ગોખાવ્યા કરે એવા શિક્ષકો વર્તમાન કાળે આપણી પાઠશાળાઓમાં નહિ ચાલે, અને એ જ રીતે કોલેજો તેમજ હાઇસ્કૂલોમાં પણ વ્યાવહારિક સાથે આધ્યાત્મિક શિક્ષણ ધરાવનારા શિક્ષકો અને પ્રોફેસરોની પસંદગી કરવામાં આવશે ત્યારે જ વિદ્યાર્થી જગતમાં પ્રવર્તતા અશિસ્તતા નાબૂદ થશે.

ક્રિયા આપણા આત્મા માટે છે, આપણો આત્મા ક્રિયા માટે નથી, એ આપણે હંમેશાં યાદ રાખવાનું છે. જો દરેક ક્રિયા વિવેક પૂર્વક કરવામાં આવતી હોય, તો એવી ક્રિયા કરનારને કોઈ પાપ કર્મનું બંધન થતું નથી. **દશવૈકલિક સૂત્ર**માં કહ્યું છે કે જે વિવેકથી ચાલે, વિવેકથી જીભો રહે, વિવેકથી સર્વે, વિવેક પૂર્વક ભોજન કરે અને વિવેકથી-ચતના પૂર્વક બોલે તો તે પાપ કર્મ બંધન થતો નથી.

દેહ અને આત્મા વચ્ચેના ભેદ પણ આપણે સમજ લેવા જોઈએ. આત્મા ઘીના લોટા જેવો છે. કોઈ માણસ એક હાથમાં ઘીને લોટા અને બીજા હાથમાં જાણને લોટા રાખી માર્ગે ચાલી જતો હોય, અને સામેથી કોઈ દોડતું આવતું હોય તો તેની અડફેટમાંથી બચવા માટે એ માણસ એ રીતે તરી જશે કે જેથી જાણના લોટાના ભોગે પણ ઘીના લોટાને અંચા ન આવે. આ રીતે કાયાના ભોગે આત્માનું રક્ષણ કરી શકાય, પણ આત્માના ભોગે કાયાનું રક્ષણ નજ થઇ શકે.

આવી રીતે સર્જન અને વિસર્જન વચ્ચેના ભેદ પણ આપણે જાણી લેવા રહ્યા. એક કળાકારને જીવ્ય પ્રતિમા તૈયાર કરતાં વરસોના વરસો લાગે છે. ત્યારે બીજા માણસ કુહાડાના ઘાથી થોડી ક્ષણોમાં જ તે પ્રતિમાનું ખંડન કરી નાખે છે, તો એ બેમાં વધુ શક્તિ પ્રતિમાને ખંડિત કરી નાખનારમાં નહિ પણ સર્જન કરનારમાં છે એમજ કહેવું પડશે, કારણ કે સર્જન કરવામાં શક્તિની જરૂર પડે છે, નાશ કરવામાં તો જડતા છે. આજના યુગમાં ભૌતિક શક્તિનો ઉપયોગ મોટા ભાગે વિસર્જન કરવામાં થાય છે, પણ સર્જન કરવામાં તો આધ્યાત્મિક શક્તિની જરૂર પડે છે.

પુરોપના એક સુપ્રસિદ્ધ કળાકારે એક સુંદર બાળકનું ચિત્ર તૈયાર કર્યું. બાળકનું ચિત્ર એવું તો આકર્ષક અને કળાયુક્ત હતું કે ઘડી બે ઘડી આપણે તેનો તરફ જોઈ જ રહીએ. એનાં મોઢા પરના સરળ અને વિનમ્ર ભાવો, અને હોઠ પરનું મૃદુ હાસ્ય એવા તો અલૌકિક હતા કે તે ચિત્રના દર્શનથી પણ જોનારના મનમાં નિર્ભળતા અને નિર્દોષતાના સંચાર થાય, આંખ ખસેડવાનું મન જ ન થાય. થોડા વરસો બાદ ચિત્રકારે એક દુષ્ટ પુરુષનું ચિત્ર તૈયાર કર્યું અને તે માટે એક ભવંકર ચહેરાવાળા માણસ પણ શોધી કાઢ્યો. એની જરૂર આંખો, વિકરાળ ચહેરા, ફૂલેલું નાક, ઉપસેલાં હોઠ એવા તો બીહામણાં હતાં કે ચિત્ર જોતાં જ ધ્રુણ અને તિરસ્કારના ભાવ જાગૃત થાય. પછી એક પ્રદર્શનમાં એ બંને ચિત્રોને તેણે સાથે બાજુ બાજુમાં મૂક્યાં. બંને ચિત્રો એક બીજાથી વિરૂદ્ધ પ્રકારનાં ચિત્રો હતાં. એક દિવસે એક માનવી તે પ્રદર્શન જોવા આવ્યો, અને ચિત્રો જોતાં જોતાં પેલા બે ચિત્રોની પાસે આવી પહોંચ્યો. પેલાં બંને ચિત્રો જોઈને તે તો પોકેપોકે રૂવાળ લાગ્યો. એને રડતો જોઈને તેની આસપાસ માણસોનું ટોળું જામી ગયું અને તેને રાવાનું કારણ પૂછતાં તેણે પોતાનું મોઢું બંને હાથો વડે ઢાંકી કહ્યું કે આ બંને ચિત્રો ભિન્ન ભિન્ન વ્યક્તિના નથી પણ એક જ વ્યક્તિના છે, અને તે વ્યક્તિ અન્ય કોઈ નથી પણ હું પોતે જ છું. આ બંને ચિત્રો જોઈ મારા ભૂતકાળના સ્વરૂપની વર્તમાન સ્વરૂપ સાથે સહેજે સરખામણી થઈ ગઈ, અને તેના અંગે મારા હૃદયને આઘાત થયો. હું રડું છું મારા પતનને. આજે આપણે આપણી જાતને જ ભૂલી ગયા છીએ. પણ આજના વિજ્ઞાન યુગમાં સૌથી મોટામાં મોટી જરૂર તો આપણે આપણી જાતને જ ઓળખવાની છે. આધ્યાત્મિક શિક્ષણ માણસને સ્વના દર્શન તરફ દોરે છે, અને તે જ જ્ઞાન સાચું જ્ઞાન છે.

‘જૈન શિક્ષણ સાહિત્ય પત્રિકા’ માંથી સાભાર.

સંકુચિતતાના કાચલાં તોડવાં પડશે

ભગવાન મહાવીરસ્વામી જેવા મહાપુરુષોએ મૈત્રી અને પ્રેમની અમૃત-સરિતા વહાવી, પણ માનવીએ તો જાણે એમાંથી એક પચાલું પણ નથી ભર્યું—નથી પીધું.

આજનું આપણું જીવન જોતાં એમ નથી લાગતું ?

આજે આપણે આપણા જીવનમાં કેટલા ખડો નક્કી કર્યો ? કયા કયા પ્રકારોથી આપણે આપણા જીવનને નથી છેલું ?

—દેશના સીમાડાઓથી, —ભાષાના ભેદથી, જાતિના ધર્મડંથી, વાડાઓની વાડથી, —અને સંપ્રદાયની જડતાથી. અને આ માનવ માનવથી વેગળો બન્યો. એ નજીક આવવાને બદલે દૂર ગયો.

કારણ કે એણે બધું મેળવ્યું પણ વિચારોની વિશાળતા ન મેળવી. અનુભવમાંથી અનેકાન્ત ન તારવ્યું. અને દૃષ્ટિમાં સ્પાહવાદનું અમીઠ્યું અંજન ન આંખનું અને તેથી તે દેખે છે પણ એક આંખે, બેથી નહિ તે સાંભળે છે પણ એક કાનથી, બેથી નહિ. એ જીવે છે પણ જ્ઞાન અને ક્રિયાના બે પગથી નહિ, પણ એક પગથી. કહો ! કે જીવનને લકવા તો નથી થયો ને ?

આતો—આ રોગનો ઉપાય એક જ છે અને તે શ્રી ભગવાન મહાવીર પ્રભુના ઉપદેશનું ઔષધ એટલે કે એકાંત નહિ પણ અનેકાંત. એકાંગી નહિ પણ સર્વાંગી. સ્વાદ્ય નહિ પણ સર્વોદ્ય.

આ ભાવનાના પાયા ઉપર આપણા જીવનની ધમારત ચણાય તો જ આપણને જીવનનું તેજોમય દર્શન લાધે. વિશાળતાની ભાવના જાગે. પણ આ મેળવવા માટે આપણી આસપાસ જે સંકુચિતતાનાં કાચલાં છે તે તોડવાં જ પડશે.

—મુનિ શ્રી ચંદ્રપ્રભાસાગર [ચિત્રભાનુ]



આચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી

[નવયુગ પ્રવર્તક શાસ્ત્રવિશારદ આચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજની ૪૩ મી પુણ્યતિથિ સં. ૨૦૨૧ના ભાદરવા શુદ્ધિ ૧૪ તા. ૯-૯-૧૫ ગુરુવારના દિવસે સુંબઈમાં શ્રી ગોડીજી ઉપાશ્રયમાં આપેલું પ્રવચન]

શ્રી કૃતેહચંદ અવેરભાઈ શાહ

પરમપૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસૂરિજીના સ્વર્ગ-વાસને ૪૩ વર્ષો વીતી ગયાં છે. એ રીતે આપણે એમની ૪૩ મી સ્વર્ગવાસતિથિ ઊજવીએ છીએ. જીવિતસામીના મંદિર વાળું વીરભૂમિ મહુવા [મધુપુરી] એમનું જન્મ સ્થાન હતું. કમળા માતા અને રામચંદ્ર પિતા હતા. બે પૂજ્ય આચાર્યોમાં સ્વ. વિજયનેમિસૂરિજીનું પણ મહુવા જન્મ સ્થાન હતું. બંને સ્વ. પૂ. શાંતમૂર્તિ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજના શિષ્ય હતા. એક પ્રખર જ્યોતિષર અને ધીન પૂ. વિજયધર્મસૂરિજી યુગ દષ્ટા હતા.

પૂ. આ. શ્રી વિજયધર્મસૂરિજી સંસારી અવરધામ સદો ખેલનાર વ્યક્તિ હતા. મૃગચંદ એમનું નામ હતું દીક્ષા લીધા પછી ‘શાસ્ત્રવિશારદ’ની પદવી કાશીમાં પંડિતો તરફથી મળી અને વિજયધર્મસૂરિ બન્યા. સદાવાળા અઘોરુસ જીવનને સંન્યાસના ઉચ્ચ દૃષ્ટિબિંદુ તરફ વાળ્યું.

સંઘભાવરથામાં ૩૫-૩૬ વર્ષની વયે કાશીમાં રહીને વિદ્યાભ્યાસ કરવા-કરાવવાની સ્ફુરણા જગી. માંડલથી મારવાડનો વિકટ પંથ ઓળંગી કાશી કે જે વિદ્યાભ્યાસનું આર્યોવર્તનું કેંદ્ર છે ત્યાં જઈ વિદ્યાભ્યાસનો નવીન રસ પીવાની અને અન્ય સાધુ વર્ગ તથા ગૃહસ્થોને પાવાની તમજા જગી.

સં. ૧૭૦૬માં પૂ. ઉપાધ્યાયજી શ્રી યશોવિજયજી તથા વિનયવિજયજી કાશીમાં ખૂબ વિદ્યાભ્યાસ કરી જૈન શાસનના પ્રભાવક બન્યા તે દૃષ્ટિબિંદુને અનુલક્ષીને ‘કાશી’ ક્ષેત્ર તેમણે પસંદ કર્યું હતું. અને ત્યાં જઈ શ્રી યશોવિજયજી જૈન પાઠશાળા સ્થાપિત કરી અભ્યાસનો વર્ગ શરૂ કર્યો.

શાળાની કાર્યવાહીમાં સંસ્કૃત-પ્રાકૃત વ્યાકરણ, જૈન દર્શનનો તુલનાત્મક અભ્યાસ, ન્યાય, અહિંસા

અને સ્વાદ્વાદ દૃષ્ટિ વિગેરે મુખ્ય હતા. કાશીના મહા-રામના તેઓ માનનીય બન્યા. અદ્દહાબાદમાં મળનાર સનાતન ધર્મ મહાસભાના સંમેલનમાં તેમને આમંત્રણ મળ્યું અને ત્યાં જઈને જૈન દર્શનનાં સિદ્ધાંતોનું સમર્થન કર્યું. પં. મદનમોહન માલવીઆજી તરફથી ખાસ આમંત્રણ હતું.

શરૂઆતમાં બનારસમાં બ્રાહ્મણ પંડિતોનું સામ્રાજ્ય બહુ હતું. જૈન ધર્મને તિરસ્કારની નગરથી તેઓ સહુ બેતા હતા. હસ્તિના તાડયમાનોડપિ ન ગચ્છેઞ્જિન મંદિર-એ તેમનું સૂત્ર હતું. તે વખતે કૂટપાથ ઉપર ઊભા રહી જાહેર જનતાને ઉપદેશ આપવાની શરૂઆત કરી ત્યારપછી તે અનેક વિદ્વાનો તેમણે પ્રકટાયા.

કલકત્તામાં મહોપાધ્યાય શ્રી સતીશચંદ્ર વિદ્યાભૂષણે એમની પાસે મચ્છી વિગેરે અભદ્ધબક્ષણ નહિ કરવાની પ્રતિજ્ઞા લીધી. તેઓ પાશ્ચાત્ય દેશોના અનેક વિદ્વાનોના સમાગમમાં આવ્યા હતા જૈન દર્શનના સિદ્ધાંતોને અહિંસા-અપરિગ્રહ અને સ્વાદ્વાદનો સમન્વય કરી એમને તેમણે તુલનાત્મક દૃષ્ટિ આપી હતી. મત-મતાંતરની સમીક્ષા વિગેરેની તેમની આવડતને અંગે પાશ્ચાત્ય પંડિતોને મુગ્ધ કર્યા હતા. ડૉ. સીલ્વન લેવી એમના મૃત્યુ અગાઉ શિવપુરીમાં ગયેલા તે વખતે તેમને સ્વાદ્વાદનો સિદ્ધાંત સમજાવ્યો જ્યાં તેમણે તે વખતે ઉદ્દારો કાઢ્યા કે ‘આપની શાસ્ત્રવિશારદ પદવી યથાર્થ અને સાર્થક છે,

એમનામાં ઇચ્છાશક્તિ (Will Power) અપૂર્વ હતી. મવનર લોહડ જ્યોર્જ કે મોટામાં મોટા મહારાજને મળવામાં અને આકર્ષવામાં કુશળ હતા. સમયનું પાલન, નિયમિતતા, નિખાલસ હૃદય, અને જિન શાસનની

પ્રભાવનાની મુખ્ય તમત્રા વિગેરે તેમના સંયમીપણા સાથે અનેક ગુણોનો વિકાસ હતો.

પારસી, મુસ્લીમ અને ક્રેંચ વિદ્વાનો, પ્રો. ટેસીટારી વિગેરે ઇટાલીઓનો, અંગ્રેજો, મરાઠી અને બંગાળી તમામ વિદ્વાનોએ એમનું ચરિત્ર આલેખ્યું છે. એ એમના જીવન સૌરભનો પુરાવો છે. એમના સંપર્કમાં આવેલા તમામને લાગે કે સૂરિજી અમારા જ છે.

પાટણમાં સ્વ. પ્ર. મ. શ્રી કાંતિવિજયજી પાસે જ્યારે હર્મન જેકાબી મુખ્ય મુખ્ય સાધુઓની મુલાકાતો લઈને આવ્યા ત્યારે પૂ. પ્રવર્તકજીએ તેમને પૂછ્યું કે તમારો પરિચય-અનુભવ શું કહે છે? તેમણે કહ્યું કે આ. શ્રી વિજયનેમિસૂરિ અને આ. શ્રી વિજયધર્મસૂરિ એ વ્યક્તિ સાધુપણામાં છે પણ જે કોઈ રાજ્યના દિવાન હોત તો આખું રાજ્ય ત્રણ ચલાવવાની શક્તિવાળા છે. હાલ તો જૈન શાસનનું રાજ્ય બંને ચલાવી રહ્યા છે.

ભાવનગરમાં તેઓશ્રીએ ચાતુર્માસ કરેલું ત્યારે વ્યાખ્યાન શ્રવણ કરવાનો મને પ્રસંગ મળ્યો હતો. જૈનધર્મ પ્રસારક સભામાં ચાર પાંચ રાત્રિ રહ્યા હતા ત્યારે તેમના સમાગમનો સવિશેષ પરિચય થયો હતો. ભાવનગરમાં આદ્યર્થ સ્કેવરમાં જાહેર ભાષણો આપ્યા હતા. દિવાન પ્રભાશંકર પટણી પણ અવારનવાર તેઓ-શ્રીને મળ્યા હતા.

નમ્રતા અને લઘુતાના અનેક દૃષ્ટાંતોમાં એક એ છે કે જ્યારે એમને કાશી નરેશ તરફથી શાસ્ત્ર વિચારદ જૈનાચાર્યની પદવી મળી ત્યારે તેમણે કહ્યું કે 'ટકું ઉપર અંબાડીનો ભાર આવ્યો છે.'

શિવકુમાર શાસ્ત્રી, સ્વામી ભાસ્કરનંદ, મનીષાનંદ અને શંકરાચાર્ય વિગેરે પંડિતોની સાથે જૈન દર્શનનાં સિદ્ધાંતોનું પ્રતિપાદન કરી એમણે સ્વાદ્વાદ દૃષ્ટિનું રહસ્ય સમજાવ્યું હતું જૈન સ્વમસેવક મંડળ કે જે

અહીં વર્ષોથી સેવાનાં અનેક સુંદર કાર્યો કરી રહ્યું છે, તેની મૂળ સ્થાપના 'વીર તત્ત્વ પ્રકાશક મંડળ' તરીકે મુળધર્મમાં તેમની હસ્તક થઈ હતી. એમણે પૂ. આ. વિજયેન્દ્રસૂરિ, પૂ. આ. શ્રી વિજયભક્તિસૂરિ, પૂ. વિદ્યાવિજયજી, ન્યાયતીર્થ શ્રી ન્યાયવિજયજી, ઉ. શ્રી મંગળવિજયજી વિગેરે અનેક વિદ્વાનો ઉત્પન્ન કર્યા હતા. અત્રે ખીરાજેલ શાંતમૂર્તિ પૂ. આ. શ્રી વિજયપ્રેમસૂરિ પણ એમના વિદ્વાન પ્રશિષ્ય છે.

સં. ૧૯૮૮માં મૃત્યુશય્યા ઉપર શિવપુરીમાં સુતેલા. તે સમયે લગભગ કાંકરોલી (મેવાડ)માં જ્યારે અન્ય દર્શનોએ તરફથી જૈન પ્રતિમાજીને તળાવમાં ફેંકી દેવામાં આવેલ તેનો કેસ ચાલતો હતો તે વખતે તેમણે કહ્યું કે 'વિદ્યાવિજય! શું મારા જીવતાં કાંકરોલી કેસ સંબંધી જૈન સંધના લાભમાં શુભ પરિણામ આવેલું નહીં સાંભળી શકું?' -આ તેમની શાસન રામની અંત-સમયમાં પણ તમત્રા.

આચાર અને શુદ્ધિ માટે ગૃહસ્થોને વારંવાર ઉપદેશ આપતા. દૃષ્ટાંત તરીકે સામાન્ય હકીકત રૂપે-ભાવનગરમાં ડોયાથો પાણી લઈ પ્યાલામાંથી પીવાની પ્રતિષ્ઠા સહુને આપી હતી. યોગશાસ્ત્ર એ તેમના ઉપદેશનું ધ્રુવ બિંદુ હતું. આવા એક મહાન આચાર્યનો જૈનસંધને વિરહ પડેલો છે. દર વર્ષે એમને યાદ કરવાનો હેતુ એમના ગુણોને યાદ કરી આપણા જીવનમાં જિતારવાનો છે. એમના જીવનના પુરૂષાર્થનું સાધુ વર્ગે તથા શ્રાવકવર્ગે સંસ્મરણ કરી હાલમાં પ્રચલિત થયેલી જીવહિંસા બંધ થાય તેમજ જૈન દર્શનના સિદ્ધાંતો વિશ્વમાં કેમ ફેલાય તે માટે પ્રયત્નશીલ થવું જેથી આજે તેમને અપાયેલી વંદનાંજલિની સાર્થકતા થાય. આવા મહાત્માઓ ભવિષ્યની પેઢીને પગદંડી સાથે પ્રેરણા આપીને ચાલતા થાય છે.

એમના અમર આત્માને વંદના હો !



શા પ રી આ

ખનાવનાર

ખારજીસ

લાઇફ ઓટસ

ટચ

ફેબર્સ

પેસેન્જર સ્ટીમર્સ

પોન્ડ્રસ

મુરીંગ બોયલ

બોયન્ટ એપરેટસ વિગેરે

ખનાવનાર

રેલીંગ શટર્સ

ફાયર પ્રૂફ ડોર્સ

રોડ રોલર્સ

બ્લીલ બેરેલ

રેફ્રીજરેટર હાટર્સ

પેલ ફ્રેન્ચીંગ

લેડ-યુલાઇટ (લેડબુલ)

મશીન સેપરેટર્સ વિગેરે

શાપરીઆ ડોક એન્ડ સ્ટીલ કું પ્રા. લીમીટેડ.

—: શીપ બીલ્ડર્સ અને એન્જીનીયર્સ :—

ચેરમેન : શ્રી માણેકલાલ ચુનીલાલ શાહ

મેનેજીંગ ડીરેક્ટર્સ : શ્રી મોહનલાલ બાણુજી શાપરીઆ

શ્રી અમૃતલાલ બાણુજી શાપરીઆ

રજીસ્ટર્ડ ઓફીસ અને શીપયાર્ડ

શીવરી ફેર્ડ રોડ,

મુંબઈ નં. ૧૫ (ડી.ડી.)

ફોન નં. ૬૦૦૭૧/૭૨

પ્રાપ્ત : “શાપરીઆ” શીવરી, મુંબઈ

એન્જીનીયરીંગ વર્ક્સ અને ઓફીસ

પરેલ રોડ, કોસ લેન

મુંબઈ નં. ૧૨ (ડી.ડી.)

ફોન નં. ૭૦૮૦૮

પ્રાપ્ત : “શાપરીઆ” પરેલ, મુંબઈ

જીવ-વિચાર યાને જૈન ધર્મનું પ્રાણીવિજ્ઞાન (અવલોકન)

લેખક : પં. રુદ્રદેવ ત્રિપાઠી સાહિત્ય-સાંખ્ય યોગાર્થી એમ. એ.

એ સત્ય છે કે કુશલ કલાકાર પોતાની તીક્ષ્ણ છીણીની સહાયથી પાપાણુમાં દેવત્વનો આરોપ કરી દે છે, જેને જોતાંજ શ્રદ્ધાળુ આત્મા પોતાના ઇષ્ટદેવ પ્રતિ નત મસ્તક થઈ જાય છે. સાહિત્યમાં આ પરંપરાનો જ સદા નિર્વાહ થતો આવ્યો છે. ઉત્તમ અને પરિપક્વ જ્ઞાનસંપન્ન સાહિત્યકારોના હાથમાં જે કંઈ સાહિત્ય આવે છે તેને તેઓ પરિષ્કૃત, સર્વગ્રાહ્ય અને સરસ બનાવી દે છે. ‘જીવ-વિચાર’ અર્થાત્ ‘પ્રાણીવિજ્ઞાન’ આજે કેટલીક અધ્યયનશીલ વ્યક્તિઓના જ વિષય રહી ગયો છે. પરંતુ પ્રાચીન કાલમાં ધર્મીયાર્થો દ્વારા અન્ય સભાગા વિષયોનું જે રીતે પ્રતિપાદન થયેલું છે, તેવીજ રીતે પ્રાણી વિજ્ઞાનનું પણ સારા પ્રમાણમાં પ્રતિપાદન થયેલું છે.

વિશેષતઃ જૈન ધર્મ કે જે અહિંસાની મૂળ ભૂમિકા પર આશ્રિત છે, તેમાં સૂક્ષ્માતિસૂક્ષ્મ અને સ્થૂલાતિસ્થૂલ જીવોનું વિવેચન અત્યંત મહત્ત્વપૂર્ણ દાંડથી થયેલું છે. આવા ગ્રંથોમાં વાદિવેતાલ શ્રી શાંતિસૂરિજી વિરચિત ‘જીવ-વિચાર પ્રકરણ’ પોતાનું વિશિષ્ટ મહત્ત્વ ધરાવે છે. આ ગ્રંથ પર સંસ્કૃત ભાષામાં એકાદ-બે ટીકાઓ તથા અવચૂરિ લખાયેલ છે. પરંતુ તે સામાન્ય જનતાને સુલભ નથી. વળી આજના યુગમાં મનુષ્યોને નવું નવું જાણવાની વૃત્તિ વધતી રહી છે અને વૈજ્ઞાનિક દૃષ્ટિકોણ તેનું વિશેષ આકર્ષણ કરી રહ્યો છે. આ પરિસ્થિતિ લક્ષ્યમાં લઈને પડિત શ્રી ધીરજલાલ ટોકરશી શાહે પોતાના બુદ્ધિગેહાદિત સાર્વજનિક જ્ઞાનના કિરણો ફેલાવી ‘પ્રકાશિકા’ નામની જે વૃત્તિનું નિર્માણ કર્યું છે, તે ખાસ નોંધપાત્ર બની રહે છે.

અમે જોઈએ છીએ કે શ્રી ધીરજલાલભાઈની આ પ્રકાશિકા વૃત્તિમાં વૃત્તિને યોગ્ય બધા ગુણોનો સમાવેશ થયેલો છે. વૃત્તિનો ક્રમ આ પ્રમાણે છે. મૂલ, સંસ્કૃત છાયા, પદાર્થ (પદોનો અર્થ), અન્વય અને વિવેચન. આ પંચાંગી વિવરણથી પાઠકને સર્વ રીતે સંતોષ આપવા માટે વૃત્તિકાર શ્રી ધીરજલાલભાઈએ સ્થળે સ્થળે વિભિન્ન પ્રાચ્ય અને પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોના તર્કમૂલક પ્રમાણો આપ્યાં છે તથા રોચકતાની અભિવૃદ્ધિને માટે ઉદાહરણોનો આશ્રય લીધો છે. સર્વ ધર્મ અને સમગ્રદાયના વિદ્વાનો આનાથી લાભાન્વિત થાય એ દષ્ટિએ કાંઈ સ્થળે દુરાગ્રહને સ્થાન આપ્યું નથી. વિસ્તૃત અને હાલ અપ્રચલિત વિષયને સચિત્રરૂપમાં રજૂ કરીને જીવ-વિજ્ઞાનની નવી પ્રેરણા આપી છે. આ વૃત્તિમાં શ્રી ધીરજલાલભાઈએ પોતાના પ્રમાદ પડિત્યનો જે પરિચય આપ્યો છે, તે સર્વથા અભિનંદનીય છે.

‘જીવ-વિચાર-પ્રકાશિકા’ યાને જૈન ધર્મનું પ્રાણીવિજ્ઞાન એ નામથી અંકિત થયેલ આ ૫૦૦ પૃષ્ઠના ગ્રંથમાં જીવ વિજ્ઞાનને સરલ અને સરસ ભાષામાં રજૂ કરીને આ વિષયની એક ન્યૂનતાને પૂર્ણ કરવામાં આવી છે. આકર્ષક અને શુદ્ધ મુદ્રણની સાથે સુંદર ચિત્રોની રજૂઆત કરવાથી આ ગ્રંથની શોભામાં ઘણીજ અભિવૃદ્ધિ થયેલી છે. આશા છે કે વિદ્વાન વર્ગ આ ગ્રંથનો પૂર્ણ આદર કરશે.

શ્રી આત્માનંદ જૈન મદાસભા-પંજાબ તરફથી આ ગ્રંથનો શીઘ્ર હિન્દી અનુવાદ કરવાનો અનુરોધ થયો છે, તે એની સર્વ સામાન્ય ઉપયોગિતા તથા પાંચ પુસ્તક તરીકેની ક્ષમતા સૂચવે છે.

પ્રવચન સાર

પ્રવચન અંજન જો સદ્ગુરુ કરે,
 દેખે પરમ નિધાન;
 હૃદય-નયણુ નિહાલે, જગ ધણી,
 મહિમા મેરૂ સમાન.
 જિનેશ્વર-ધર્મજિનેશ્વર ગાઉ રંગશુ.
 (યોગીશ્વર-આનંદધનજી)

અમર આત્મા અનાદિ કાળથી અજ્ઞાન અને મિથ્યા દર્શનથી જડ પુદ્ગળ દ્રવ્યનાં શબ્દ, રૂપ, રસ, અંધ સ્પર્શનાં અનેક ગુણ પર્યાયમાં મોહ પામી આસક્ત થઈ ઇષ્ટ અનિષ્ટ ભાવરૂપે રાગ દ્વેષથી પરભાવ પરદ્રવ્યમાં પરિણુમી હિંસા, અસત્ય, ચોરી, કુશીલતા પરિગ્રહમાં મૂર્છિત થઈ ક્રોધ, માન, માયા, લોભ વડે મન વચન કાયાનાં યોગથી સંસારમાં દેવ નરક તીર્થ અને મનુષ્ય યોનિઓમાં પારંપ્રમણ્ય કરી દુઃખ દોષ અને પાપથી ઘેરાઈ જ્ઞાનાવરણીય-દર્શનાવરણીય-મોહનાય-અતરાય નામ ગોત્ર આયુષ્ય અને વેદનીય કર્મદ્વારા જન્મ-જરા મરણ આદિ વ્યાધિ ઉપાધિમાં સપડાઈ રહ્યો છે.

એથી મુક્ત થવારૂપ મુક્તિદા પ્રાપ્ત કરવા માટે પરમ યોગીદ્ર જિનેન્દ્ર દેવે સ્વાતુન્નવથી અનંતજ્ઞાન અનંતદર્શન અનંતતીર્થ અવ્યાખ્યાધ સુખ સ્વરૂપ પરમ આનંદને પ્રાપ્ત થઈ પરમ કરુણામૂર્તિ ભગવાન પરમાત્મા જિન વીતરાગ દેવે પરમ કરુણા કરી ભગ્ય આત્માને તેનું અખ્યાધત પરમ સુખમય પરમ શાંતિમય પરમ આનંદ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત થાય તે માટે પ્રવચન આપી જ્ઞાતા અને જ્ઞેયનું વિવેકજન્ય સમ્યગ્જ્ઞાન આપી સમ્યગ્દંષ્ટન કરાવ્યું તે ભગવંતને નમસ્કાર.

આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ સમ્યગ્દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રમય છે, શુદ્ધ છે, ચૈતન્ય સ્વરૂપ છે. મિથ્યાદર્શન મિથ્યાજ્ઞાનથી અનાદિથી પંભાવ પરદ્રવ્યમાં તેના પરિણુમી સ્વભાવ દ્વારા જ્ઞાનગુણવંત આત્મા અજ્ઞાનભાવે પર્યાયમાં પરિણુમી રહ્યો છે. શુભાશુભ ભાવે રાગદ્વેષથી ઇષ્ટ અનિષ્ટ સંકલ્પ

લેખક : અમરચંદ્ર માવજી શાહ.

વિકલ્પવડે મોહથી ભ્રમથી પરભાવ પરદ્રવ્યમાં અહં મમ હું અને માઈ એવા દર્શન મોહને આધિન થઈને રૂપ પરિણુમન કરી ચારિત્ર મોહથી અનેક પરવસ્તુમાં પરિણુમી જઈ પોતાનું સ્વભાવજન્ય પોતાનું અસલી સ્વરૂપ ભૂલી જઈ પોતે અનંતજ્ઞાન પદ હોવા છતાં અજ્ઞાન પર્યાયમાં સંયોગમાં ભળી જઈ અશુદ્ધતાને પ્રાપ્ત થયો છે.

એ અશુદ્ધભાવની પર્યાયનું નિમિત્ત પામી પુદ્ગલ જડ દ્રવ્ય અણુકર્મરૂપે સ્વયં પરીણુમી જઈ આત્માના અનંતજ્ઞાન અનંત દર્શન અનંત તીર્થ અવ્યાખ્યાધ સુખ આનંદની પર્યાયને આવરણરૂપ થવાથી અનાદિકાળથી અટાર્હિ ગયો છે.

પોતે માત્ર જ્ઞાતા છે અને બાકી જનું પોતાનું જ્ઞેય છે એ જ્ઞેય પોતાનાં જ્ઞાનમાં ઝળકે છે. પરંતુ મિથ્યા-દર્શનથી અને મિથ્યા જ્ઞાનથી તે શ્લેષ પામી એ જ્ઞેયરૂપ પોતાને કદંષીને તેમાં મોહી રાગી દ્વેષી થઈ પરિણુમી જાય છે એટલે પુનઃ પુનઃ અંધભાવને પ્રાપ્ત થયા કરે છે અને અનાદિ સંસારમાં સંસરણ કર્યા કરે છે.

એ આત્માની પર્યાય જે સંયોગમાં ક્ષોભ પામી મોહાધિન થાય છે જે પર્યાયદષ્ટિ સ્વઆત્મશુદ્ધ દ્રવ્યમાં સ્વપુરુષાર્થથી પરિણુમાવવી સ્વઆત્માના દર્શન જ્ઞાનમાં સ્થિરતા કરવી અખંડ અનંત અવ્યાખ્યાધ સુખ આનંદને પ્રાપ્ત કરવો એજ પ્રવચનનો સાર છે.

પર્યાય અશુદ્ધ દષ્ટિથી સંસાર છે અને દ્રવ્ય શુદ્ધ દષ્ટિથી મુક્ત અવસ્થા છે અસ્થાએ અશુદ્ધ છે એ શુદ્ધતા મિથ્યાદર્શન અને અજ્ઞાનથી છે તે સમ્યગ્દર્શન જ્ઞાનથી જ શુદ્ધ થઈ શકે છે. આત્માનો ઉપયોગ આત્મામાં આત્માવડે આત્માથી આત્મા તરફ પરિણુમાવી પરભાવ પરદ્રવ્યના સંયોગની ઉપેક્ષાપૂર્વક સ્વભાવની અપેક્ષાએ સ્વ આત્મ દ્રવ્યગુણ પર્યાયમાં સ્થિરતા કરવી

(અનુસંધાન પાનું ૨૨૯)

શ્રી વીરચંદ્ર ગાંધી અને પ્રગતિશીલ જૈન ધર્મ

પ્રવચનકાર : શ્રી ચુનીલાલ મડિયા

[૨૧. વીરચંદ્ર ગાંધીની ૧૦૧મી જન્મ જયંતિ નિમિત્તે શ્રી મહુવા જૈન મિત્ર મંડળના ઉપક્રમે ભણીતા સાહિત્યકાર 'શ્રી ચુનીલાલ મડિયાનું' પ્રવચન શ્રી વીરચંદ્ર ગાંધી અને પ્રગતિશીલ જૈન ધર્મ' એ વિષય પર તા. ૨૫-૮-૧૯૬૫ના રોજ મુંબઈમાં યોજવામાં આવ્યું હતું. એ પ્રવચનની નોંધ સંસ્થાના મંત્રી શ્રી પન્નાલાલ રસિકલાલ શાહે લીધી હતી, જે અત્રે વાચકો માટે રજૂ કરવામાં આવે છે.]

સૌ પ્રથમ તો હું શ્રી વીરચંદ્ર ગાંધીની વિરમ્ભિતિ આપન કહેવા માંગુ છું. આવા ધર્મવિચારકોને આપણે સમાજ અને વિદ્વાન વર્ગ કેમ ભૂરી શક્યો એ એક પ્રશ્ન છે. એથી મને પણ આશ્ચર્ય થાય છે. મારા 'રુચિ' માસિકમાં ક્વર પેજ પર મેં એમનો ફોટો આપી એમના પ્રવચનમાંથી અવતરણ આપ્યું અને તંત્રીલેખમાં 'નવ-જાગૃતિનું સંસ્કરણ' (લેખ)માં એમની જન્મશતાબ્દ પ્રસંગે ઉચિત અંજલિ આપી ત્યારે કેટલાયે સાહિત્યકારોની મારા પર ટપાલ આવી. 'આવા શ્રી વીરચંદ્ર ગાંધીને તમે ક્યાંથી જોણી શક્યા?' વધુમાં વિષયાંતર થવાનો દોષ પણ મારે વહોરો લેવો પડે છે. આવા ધર્મવિચારકોનું સ્મારક યોગ્ય રીતે થાય એ જોવું જરૂરી છે એ એટલા માટે કે આજની તરુણ પેઢીમાં ધાર્મિકતા અને સંસ્કારિતાનો લોપ થતો જાય છે એને કાયમી ટકાવી રાખવા હોય તો આવા મહાન પુરુષોનું આપણે સુયોગ્યરીતે સ્મારક કરવું જઈએ. પરંતુ મારે ધણા જ દુઃખ સાથે કહેવું પડે છે કે જૈનોએ -ખાસ કરીને મહુવાના જૈન અગ્રેસરોએ-આ અંગે ખૂબજ ઉદાસીનતા સેવી છે. છેલ્લાં બે વર્ષથી મહુવાના તરુણ કાર્યકરો આ અંગે સતત મહેનત કરી રહ્યા હોવા છતાં એમને સહકાર આપવા જેટલી પણ કોઈએ મચક આપી નથી.

જૈનધર્મ અતાર્કિક નથી. એ વેવલાઈ કે અંધ-શ્રદ્ધાનો ધર્મ નથી. પરંતુ તાર્કિકતા સાથે બુદ્ધિગમ્ય અને હૃદયગમ છે. એ વિજ્ઞાન પર આધારિત છે. જૈન-ધર્મના કોઈપણ સિદ્ધાંત તપાસો -એ બધા જ વિજ્ઞાન સાથે સુમેળ ધરાવે છે. આજથી હજારો વર્ષો પહેલાં

જીવાણુઓની કલ્પના જે જૈન આગમોએ કરી છે એ આજે વિજ્ઞાને સાક્ષાત્ કરી છે. આમ છતાં જૈન-જૈન-તર ભાઈઓ એ ધર્મની હાંસી ઉડાવે છે એ દુઃખપ્રદ છે. આજે એમ કહી શકાય કે વિજ્ઞાનની શોધો જૈનધર્મ પર આધારિત છે. આપણી અમૂલ્ય પ્રાચીન હસ્તપ્રતો જર્મનીમાં સંગ્રહિત થઈ છે એ એક હકીકત છે.

જૈનધર્મનો મુખ્ય સિદ્ધાંત અહિંસા છે. નાનામાં નાના જીવથી મનુષ્ય સુધીના પ્રાણીના જીવને સમાન ગણવાની દૃષ્ટિ જૈનધર્મની છે. અહિંસામાં બે વસ્તુનો સમાવેશ થાય છે : એક તો ક્રોધના જીવની હાનિ ન કરવી એ અને બીજું પરસ્પર પ્રેમ અને મૈત્રીભાવ કેળવી અન્ય જીવોનું કલ્યાણ કેમ થાય એવી ભાવના રાખવી તે. *“જીવો અને જીવવા છો”નો આજનો સમશ્લિગત આદર્શ જૈનધર્મની ગળથૂંથીમાં રહેલો છે. અરે, હેમચંદ્રાચાર્ય અને કુમારપાળ મહારાજના સમયમાં 'અમારિ'ની ઉદ્દેશોપણ થઈ અને જીવાત જેવા ક્ષુદ્ર જીવની રક્ષા અર્થે પણ જીવાતધરની વ્યવસ્થા હતી. આજનું રાજ્ય આવી વ્યવસ્થા કરે ખરું? આ હકીકત ઇતિહાસને પાને નોંધાયેલી છે. આજે પણ પાટણમાં જીવાતધર હયાત છે.

જૈનધર્મની એક અણુમોલ ભેટ આ જગતને છે- અને એ છે સ્વાદ્વાદ-અનેકાન્તદૃષ્ટિ. એક જ વસ્તુનો એકાંગી નિર્ણય કરવાને બદલે જુદી જુદી દૃષ્ટિએ અવ-

*મારા મત મુજબ “જીવો અને જીવવા છો” નહીં, પરંતુ “જીવો અને જીવો” એ આદર્શ જૈનધર્મનો છે.

શ્રી વીરચંદ્ર ગાંધી અને પ્રગતિશીલ જૈનધર્મ

૨૨૭

નોકન. એ પ્રમાણે સત્ય તારવતું. આજની પરિભાષામાં કહું તો “સારું એટલું મારું” નીતિ રાખવી એ એનો હેતુ છે. સ્થૂળ ઉદાહરણ આપું તો -શરણતનો એક ગ્લાસ એક ખૂચ જ તરસ્યો માણસ પીએ છે, તો એને મીઠો લાગે છે પરંતુ એ જ ગ્લાસ એ જ સમયે મિષ્ટાન્ન જમીને આવેલ માણસ પીએ તો તેને નિઃરસ લાગે છે. શરણત મીઠું છે એ વાત સાચી છે અને બન્નેના અનુભવ સાચા છે. બન્ને વ્યક્તિ અપેક્ષાએ સાચી છે. કારણ બન્નેની ભૂમિકામાં ફરક છે. આ છે જૈનધર્મની ઉદ્ધારદષ્ટિ.

હવે જૈનધર્મ પ્રગતિશીલ છે કે કેમ એ પ્રશ્ન તપાસીએ. જૈનધર્મનું સાહિત્ય તપાસો. પ્રાકૃત, અપભ્રંશ કે સંસ્કૃત અગર અર્ધમાગધીમાં જૈન સાહિત્યને બાકાત કરો તો શેષ કંઈજ રહેતું નથી. ગુજરાતી ભાષાના આદ્યદષ્ટાએ જૈનસાધુઓ છે. એમાં માત્ર જૈનધર્મનો ઉપદેશ જ નથી. વ્યવહાર પણ છે. એટલે તો આજના સાહિત્યકારો અને સાક્ષરો એને સ્વીકારતા થયા છે. કળા-વિષયક પ્રગતિ જુઓ રાણકપુર, આજુ અને શત્રુંજય પર મંદિરોની રચના જુઓ. જૈનધર્મે કળાને પોષી છે.

શ્રીમદ્ યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા-મહેસાણા

ધાર્મિકજ્ઞાન આપવા સાથે ધર્મસંસ્કારોનું સિંચન કરતી શ્રીમદ્ યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા અને શ્રી જૈન ટ્રેવરકર મંડળ-મહેસાણા, જૈન સમાજના ગૌરવનું એક પ્રતીક છે. એની સ્થાપનાને ૬૭ વર્ષ થયાં

‘રણમાં મીઠી વીરડી’ જેવી ધાર્મિકજ્ઞાન સાથે ધાર્મિક સંસ્કારોની પરબસમાં આ સંસ્થાની નિષ્ઠા પામી કેટલાક ભાગ્યશાલી આત્માઓએ સંયમના પુનિત માર્ગે સંચરી જીવનને ધન્ય કયું છે, અનેક એનો લાલ લઈ ધર્મશ્રદ્ધાનું પંડિતો થયા છે, અનેક ધર્માધ્યાપકો થયા છે.

અનેક પૂ. સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજોએ જ્ઞાનાર્જન માટે આ સંસ્થાનો લાલ લીધો છે અને લઈ રહ્યા છે.

અનેક પારમાર્થિક ખાતાઓ ચલાવવા, અનેક ધાર્મિક પુસ્તકોનું પ્રકાશન કરવું, ગામેગામ પરિક્ષકો મોકલી

આમ બધી રીતે જોઈએ તો જૈનધર્મ પ્રગતિશીલ છે, અને એનું કારણ એ છે કે તે વૈજ્ઞાનિક છે; બુદ્ધિ પર આધારિત હોવા છતાંય હૃદયંગમ છે. અને આજ કારણથી જ શ્રી વીરચંદભાઈ જેવા વિદ્વાન, શિક્ષિતને આ ધર્મ આકર્ષી શક્યો હોય. તેઓ જૈનકુળમાં જન્મ્યા એટલે જૈનધર્મ તરફ એમને આકર્ષણ હતું એમ નહીં પરંતુ એમની બુદ્ધિને ગ્રાહ્ય જૈનધર્મમાં છે એટલે એમને જૈનધર્મ આકર્ષી શક્યો છે.

આપણે ત્યાં સંસ્કૃતિનો પ્રવાહ વહ્યો છે અને ઇતિહાસ પર દષ્ટિ કરતાં જણાશે કે ‘Great men are born in pairs - મહાન વ્યક્તિઓ સમકાલીન જન્મે છે. ભગવાન બુદ્ધ અને મહાવીર, પૂ. મહાત્મા ગાંધી અને ટાગોર. એવી જ રીતે સ્વામી વિવેકાનંદ અને શ્રી વીરચંદ ગાંધીનો ઉદ્ભવ ભારતમાં થયો. પૃથ્વીપણુ જેવા પવિત્ર દિવસોમાં એમની જન્મજયંતિ આવે છે એ આનંદનો વિષય છે. આવા ધર્મના દિવસમાં આપણે એમને યાદ કરી કંઈક અર્થ લેવું કરીએ એ ઇચ્છનીય છે.

ધાર્મિક પરીક્ષા લેવરાવવી, પૂ. મૂનિમહારાજનો યોગ ન હોય એ ગામેમાં શ્રી સંઘની વિનંતિથી અધ્યાપકો અને વિદ્યાર્થીઓને પૃથ્વીપણુ પર્વની આરાધના કરાવવા મોકલવા, આ વગેરે એની ઉમદા અને પ્રશંસનીય કામગીરી છે.

જૈન સમાજમાં ધાર્મિકજ્ઞાન આપવા સાથે ધર્મ સંસ્કારોનું સિંચન કરતી આ જ એકમાત્ર સંસ્થા છે. ૬૭ વર્ષની ઉત્તમ અને સફળ કામગીરીની યશસ્વિતા એ જ એની અમૂલ્ય સિધ્ધિ છે.

જૈન સમાજમાં ગૌરવવંતું સ્થાન ધરાવતી આ સંસ્થા પોતાના જૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓનું એક સંમેલન મેળવે છે, તે સુઅવસરે માતૃસંસ્થાને બનતો સાથ-સહકાર આપી સંમેલનને સફળ બનાવવાનું આપણું-સૌ કોઈ જૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓનું-ખાસ કર્તવ્ય બની રહે છે. તો તેઓ આ સુપ્રસંગે માતૃસંસ્થાના ચરણે પુણ્યાપાંખડી ધરશે એવી અમે આશા રાખીએ છીએ.

આત્માનંદ પ્રકાશ

૨ ક્રા દા ન

પાકીસ્તાન અને ચીનનો આપણા દેશ સાથેનો વર્તીવ જોતાં ગમે તે ધડીએ તેઓ અને આપણી વચ્ચે યુદ્ધ નગી બિઠવાની શક્યતા છે, અને આજના વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિએ લડાતાં યુદ્ધમાં અનેક સૈનિકો તેમજ જાહેરપ્રમના માનવીઓ ધાવલ થાય છે. આવી રીતે ધવાયેલા લોકોને પુનઃજીવન આપવા અર્થે માનવીના લોહીની જરૂર પડે છે, અને વખતસર લોહી આપવાથી તેઓની જીંદગી અચી જાય છે. આજના યુદ્ધોમાં ધાવલ થયેલાં માનવો જીવન માટે લોહી સંજીવની-પ્રાણદાનનું કામ કરે છે, કારણકે માનવ શરીરમાં સૌથી અગત્યનો પ્રવાહી પદાર્થ લોહી છે, અને બધા અવયવોને પ્રાણવાયુ પહોંચાડવાનું તેમજ શરીરમાં એક સરખી ગરમી જાળવવાનું કાર્ય પણ લોહી જ કરે છે. આ ઉપરથી આજના સમયે રક્તદાનની મહત્વતા સમજી શકાશે. શ્રી ઉમાસ્વામિ મહારાજે તત્ત્વાર્થ સૂત્રમાં કહ્યું છે કે : **અનુમદાર્થ સ્વસ્થાતિ સર્ગો દાનં અર્થાત્ પોતાને** પ્રાપ્ત થયેલી વસ્તુને અન્યના ઉપકાર અર્થે સમર્પણ કરવી તેનું નામ દાન છે. દાનના મહિમા વિષે જૈન ધર્મશાસ્ત્રોમાં બહુ ઝીણવટથી જણાવટ કરવામાં આવી છે. આજપક્ષીના પંખમાંથી એક પારેવાને બચાવવા મેઘરથ રાજાએ પોતાની કાયાની કુરબાની કરવાની તૈયારી બતાવી હતી, અને આવા દયાદાનનાં કારણે તેમનો જીવ ભવાંતરમાં શ્રી શાંતિનાથ નામના સોળમાં તીર્થંકર તરીકે થયાની વાત આપણા શાસ્ત્રમાં જાણીતી છે.

નદી કાંઠેના વીરડામાંથી સ્વચ્છ પાણી લેવા માટે તેનું ડહોળાયેલું પાણી ઉલેચવું પડે છે, અને એમ ઉલેચવાથી નવું સ્વચ્છ પાણી આવતું જાય છે. લોહી આપવાની બાબતમાં પણ આવી જ પરિસ્થિતિ મેં જોતે અનુભવી છે. ૧૯૫૫ થી ૧૯૬૨ સુધીના સાતવર્ષના ગાળા દરમિયાન, એટલે લગભગ વનપ્રવેશ કર્યા પછીની ઉમ્મરમાં મેં સાત વખત ત્રણસો ત્રણસો સી.સી. લોહી આપેલું, અને આમ લોહી આપ્યા પછી દરેક વખતે

લે. મનસુખલાલ તા. મહેતા

ઉમ્મરમાં કેમ જાણે હું ત્રણ વર્ષ નાનો થઈ ગયો હોઉં એવી લાગણી થતી. લોહી આપવાથી શરીરમાં નબળાઈ બીલકુલ આવતી નથી, પણ ઉઘટા સ્ફૂતિ, તાજગી અને વધુ શક્તિ પ્રાપ્ત થતાં મેં અનુભવ્યાં છે. પંચાવન વર્ષની વય સુધી આવી રીતે લોહી આપવામાં કશી દરકત આવતી નથી. અલબત્ત, આવી રીતે લોહી આપનાર સ્ત્રી કે પુરૂષ રોગથી મુક્ત અને તંદુરસ્ત હોવા જોઈએ. વર્તમાન યુદ્ધની શાંતિ અર્થે શ્રમણ સંઘની દોરવણી નીચે આપણા ભાઈ બહેનો ધાર્મિક અનુક્રાંતો તેમજ તપશ્ચર્યા કરે છે, અને આ વસ્તુ ખરેખર સ્તુત્ય છે. પરંતુ લોહી આપવા માટેનો પ્રચાર જૈન સમાજમાં ખાસ જોવામાં આવતો નથી. આપણા યુવાન તેમજ પુખ્ત ઉમ્મરના ભાઈ બહેનોને આવા કટોકટીના વખતમાં તેમના લોહીનું દાન આપવા હું અનુરોધ કરું છું, કારણ કે આમાં દાનની વસ્તુ લેનારને નવું જીવન પ્રાપ્ત થાય છે, ત્યારે દાન કરનારને પણ પોતાની તંદુરસ્તીમાં ફાયદો થાય છે.

[અનુસંધાન પાના ૨૨૬ થી ૨૩૨]

માત્ર જ્ઞાતા દષ્ટાપણે પરિણમવું કર્તા ભોક્તાપણે વિમવું અને સ્વાત્મ દ્રવ્યમાં સ્થિરતા કરવી તે મુક્ત દશા અને એજ પ્રવચનનો સાર છે.

સ્વ આત્મજ્ઞાનનો સ્વાધ્યાયવડે પરિચય કરી, ઉચ્ચોગરૂપ બ્યાનવડે સ્વઆત્મ દ્રવ્યમાં સ્થિરતા કરવી સમ્યગ્દર્શન વડે સ્વ-પર સમયનો વિવેક કરવો અને દર્શન મોહનીયથી મુક્ત થઈ ચારિત્ર મોહનીયનો અહિંસા સંયમ તપ વડે ક્ષય કરી અષ્ટકર્મથી મુક્ત થઈ પોતાનાં સહજ સ્વાભાવિક સ્થિર શાંત એકાગ્ર-અકુગ પરમ પારિણામિક શુદ્ધ ભાવમાં પોતાનાં જ્ઞાન ગુણવડે પોતાની શુદ્ધ પર્યાયમાં આત્મધ્યાનવડે પરિણમવું અને ઊંચે શાંતિ પ્રાપ્ત કરવી.

(નિર્વિકલ્પ ૨૨૫ પીઝયે, શુદ્ધ નિરંજન એક ૨.
(યોગીશ્વર આનંદધનજી)

સ્વ. યજ્ઞવંતરાયભાઈ



દ્વારકા-
ની સરહદે
નિરીક્ષણ
માટે નાગ-
રિક વિમા-
નમાં જઈ
રહેલાં
ગુજરાતના
લોકલાડીલા
નેતા શ્રી
યજ્ઞવંતરાય
મહેતા,
તેઓશ્રીના
ધર્મપત્ની

શ્રી સરોજબેન અને અન્ય પાંચ નિર્દોષ નાગરિકો ઉપર પાકીસ્તાનના બે લશ્કરી વિમાનોએ એકાએક આક્રમણ કર્યું અને વીરને છાજે તે રીતે આપણા મુખ્ય પ્રધાન શ્રી યજ્ઞવંતરાય મહેતા અને તેમના સાથીઓ વીરગતિ પામ્યા.

આજીવન લોકસેવક તરીકેનું યજ્ઞવંતરાયભાઈનું જીવન અનેક સમર્પણોથી ભર્યું છે. ગુજરાતના ધડતરમાં તેઓશ્રીની તાજેતરની સેવા જોટલી નોંધપાત્ર છે તેટલી જ ઉજવણ સેવાઓ તેઓશ્રીના ભૂતકાળના જીવનમાં પણ રહેલી છે.

સર્વોદય એ તેઓશ્રીના જીવનનું ધ્યેય હતું, અને ગાંધી ચીંધ્યા માર્ગે તેઓશ્રીએ એક ભેખધારીને છાજે તે રીતે સાર્વજનિક જીવન સમર્પણ કર્યું હતું.

લોકશાહીના ધડતર માટે તેઓ હંમેશા ચિન્તિત

રહેતા, અને લોકતંત્રના પાયા સમાન પંચાયત રાજ્યની યોજના ધડવામાં અને તેને મૂર્તસ્વરૂપ આપવામાં તેઓ એક અજોડ સેવા નોંધાવી ગયા છે.

તેઓશ્રીનું ઉગતું જીવન જૈન સંસ્કારોથી ધણીયું હતું. એક સંસ્કારી જૈન કુટુંબના તેઓશ્રી પાડોશી હતા. અને મુનિ મહારાજશ્રી ગંભીરવિજયજી મહારાજની હાયા તેમના જીવનમાં પડી હતી. પરિણામે વંદિતામૂત્ર સુધીના ધાર્મિક સૂત્રો પણ તેઓશ્રીએ કંઠસ્થ કર્યા હતા.

જૈનસાહિત્ય અને સંસ્કારના વિકાસ માટે તેઓશ્રી સારો રસ ધરાવતા હતા. ભાવનગરની જૈન સાહિત્ય સંસ્થાઓમાં પ્રાચીન જૈન સાહિત્ય પડખું છે. તેનું મૂલ્યાંકન તેઓશ્રી બરાબર સમજતા હતા. અને તે માટે જૈનસાહિત્યના સંશોધન માટે ભાવનગરમાં એક કેન્દ્ર ખોલવામાં આવે તેવી તેઓશ્રીની ભાવના હતી. આ સભાની પણ તેઓશ્રીએ અવારનવાર મુલાકાત લીધી હતી અને જૈન સાહિત્ય સંશોધનનું કેન્દ્ર ખોલવામાં આવે તે પોતાથી બનતો સહકાર આપવાની તેઓશ્રીએ શુભ ભાવના દર્શાવી હતી.

કટોકટીની સમયે, તેઓશ્રીના આકર્ષિત અવસાનથી આપણે એક બાહોશ મુત્સદી અને મુંગો સેવક ગુમાવ્યો છે

તેઓશ્રીને અંજલિ આપવા માટે ભાવનગર જૈન સંઘના તેમ જ વડવા જૈન મિત્ર મંડળ તથા જૈન રત્નેહી મંડળના આશ્રયે જાહેરસભા મેળાવવામાં આવી હતી અને સદગતને યોગ્ય અંજલિ આપતા ઠરાવો કરવામાં આવ્યા હતા. અમે તેમના, તેમની પત્ની સરોજબેનના અને અન્ય સાથીઓના આત્માને પ્રભુ ચિરશાંતિ આપે તેમ પ્રાર્થાએ છીએ.

સૂચના:- આચાર્ય શ્રી પૂર્ણાનંદસૂરીશ્વરજી તથા આ. શ્રી હીકારસૂરીશ્વરજીની પ્રેરણાથી સં. ૨૦૨૨ ની સાલના જૈન પંચાંગ શા. તારાચંદ્રજી હત્ર ભાણજીના ધર્મપત્ની ઓડીયાઇ તરફથી આ માસિક સાથે બેટ તરીકે મોકલવામાં આવેલ છે જે સંભાળી લેવા વાચકોને વિનંતી.

સમાચાર-નોંધ.

નવયુગ પ્રવર્તક આ. શ્રી. વિજયધર્મસૂરીશ્વર-
જીની પુણ્યતિથિ

તા. ૬-૯-૬૫ ના રોજ સ્વ. શાસ્ત્ર વિશારદ
જ્ઞાનાચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મંઠી ૪૩મી
પુણ્યતિથિનો જાહેર સમારંભ લાવનગરના જૈન આત્મા-
નંદસભાના શ્રી. ભોગીલાલભાઈ લેકર દોલમાં સમાહર્તા
શ્રી એલ. ડી. જોશીના પ્રમુખ પદે યોજવામાં આવ્યો હતો.

સૌથી પ્રથમ શ્રી. એચરલાલ શાહ તરફથી પત્રિકા
વાંચન કરવામાં આવ્યું હતું તથા આ શ્રીવિં સૂરીશ્વરજીને
તથા આ સંસ્થાનો પરિચય આપવામાં આવ્યો હતો ત્યાર
બાદ શ્રી. બકુભાઈશેહની દરબારત અને શ્રી. ભાઈચંદ-
ભાઈના અનુમોદનથી પ્રમુખની વરણી કરવામાં આવી હતી.
મુખ્ય વક્તા શ્રી નર્મદભાઈ ત્રિવેદી તથા શ્રી ભાઈચંદભાઈ
વગેરેએ પોતપોતાના દ્રષ્ટિબિંદુથી સૂરીશ્વરજીના અનેક-
વિષયો પર પ્રકાશ ફેંક્યો હતો. અને એક રમતિયાળ
અને જેજવાળદાર જીવનને એમણે પોતાની આત્મશક્તિથી
કેટલું ઉન્નત કક્ષાપર આણી દીધું હતું તેનું સંગી-
પાંગ વર્ણન કર્યું હતું.

અંતમાં, પ્રમુખશ્રીના ઉપસંહાર અને શ્રી સવાઈલાલ
ભાઈના આભાર દર્શનબાદ સભા વિસર્જન કરવામાં
આવી હતી. ઉપસંહારમાં પ્રમુખશ્રીએ ભારતપર આવી
પહેલી આજની કટોકટી પ્રસંગે એકતા, દિદારતા અને
હિંમત બતાવવા અનુરોધ કર્યો હતો.

પુણ્યતિથિ

પ્રાતઃ સ્મરણીય શાંતમૂર્તિ શ્રી વિજયકમળસૂરી-
શ્વરજી મહારાજની સ્વર્ગવાસ તિથિ સં. ૨૦૨૧ના
આસો શુદ્ધ ૧૦ને મંગળવારના રોજ આ સભા તરફથી
દર વર્ષે મુજબ ગુરુલકિત નિમિત્તે અત્રેના મહોટા દેરા-
સરના શ્રી આદિનાથ મંદિરમાં શ્રી નવપદજીની પૂજા
ભણાવવા વગેરેથી ઉજવવામાં આવી હતી.

સમાચાર નોંધ



અભિનંદન

આપણી સભાના
ઉપપ્રમુખ શ્રી ફત્તેહ
ચંદ જવેરભાઈ
શાહનાં પૌત્રી કુ.
સુહાસિનીબેન હિંમ-
તલાલ શાહ, કે
જેઓ બી.એ. પાસ
થઈ એલએલ. બી.
નો અહીં અભ્યાસ
કરતા હતા, તેઓ
યુનાઇટેડ સ્ટેટસ,

અમેરિકાની રોડઝ આઇલેન્ડ (Rhodes Island)
યુનિવર્સિટીમાં ઔદ્યોગિક વહીવટ [Industrial
Management]ની એમ.એસ. ડીગ્રીનો ઉચ્ચ અભ્યાસ
કરવા માટે તા. ૨૭-૯-૬૫ સોમવારની રાત્રિએ આચાર્ય
મહારાજને તથા મુનિરાજને આધ્યાત્મિક આશીર્વાદો તથા
અનેક સ્વજનોના અભિનંદનો લઈને એરોપ્લેનમાં રવાના
થયેલ છે.

શ્રી જવેરભાઈ ભાઈચંદ શાહનું કુટુંબ આપણા
લાવનગરના જૈન સમાજમાં એક અગ્રગણ્ય કુટુંબ છે
અને શ્રી ફત્તેહભાઈ મુળધમાં જૈન સમાજની દરેક
પ્રવૃત્તિમાં અગ્રગણ્ય ભાગ લઈ રહ્યા છે. કુ. સુહાસિની
બેન પણ ભાવ. જૈન સમાજની અમેરિકા ઉચ્ચ અભ્યાસ
માટે જનારી પ્રથમ બેન છે. અમે તેમને સંપૂર્ણ સફળતા
ઈચ્છીએ છીએ.

અભિનંદન

આ સભાના સ્વ. પ્રમુખશ્રી ગુલાબચંદ આ. કાપડિ-
યાના જ્યેષ્ઠ પુત્ર અને સભાના પેટ્રન શ્રી મનુભાઈ, 'જોંગિ
મોટર ટ્રેડિંગ કંપની'ના નામથી મુળધ ખાતે વર્ષોથી
મોટર સ્પેર પાર્ટ્સનો ધંધો કરે છે તેઓ તાજેતરમાં
ફેડરેશન ઓફ ઓલ ઇડિયા ઓટોમોબાઇલ્સ સ્પેર પાર્ટ્સ

ડીલર્સ એસોસીએશનના પ્રમુખ ચૂંટાયા છે તે બદલ આ સભા હાર્દિક અભિનંદન પાઠવે છે

બેટ મળશે

શ્રી યશોભારતી જૈન પ્રકાશન સમિતિ પ્રકાશિત મહોપાધ્યાય શ્રીમદ્ યશોવિજયજી કૃત 'અન્દ્રસ્તુતિ ચતુર્વિંશતિકા' સચિત્ર-સાનુવાદ. પૂ. મુનિવર શ્રી યશોવિજયજી સંપાદિત આ કૃતિની થોડી નકલો માટુંંગા જૈન તપગચ્છ સંઘ તરફથી જૈન જ્ઞાન ભંડારો, પૂ. મુનિરાજને તથા પૂ. સાધ્વીજીને બેટ આપવાની છે. જેમને જરૂર હોય તેમણે નીચેના સ્થળે તુરત લખી જણાવવું. પોસ્ટેજ રજીસ્ટ્રેશન (રૂ. ૧-૬૫) મંગાવનારે મોકલવા નકલો હશે ત્યાં સુધી જ મળશે.

ગોવાળીયા ટેન્ક રોડ

શ્રી કાન્તિલાલાલ કોરા

મુંબઈ ૨૬ W.B.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

આભાર

શ્રી જિજ્ઞા કામંસી લિમિટેડના માલિક શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ નગીનદાસ જેઓ આપણી સભાના લાઘ્વ મેમ્બર પણ છે તેમના તરફથી ધણા વર્ષથી પંચાંગ બેટ મોકલવામાં આવે છે. આ વર્ષે પણ વિ. સં. ૨૦૨૨ની સાલના કાર્તિકી જૈન પંચાંગ સભાસદ્યધુએને બેટ આપવા માટે મોકલવામાં આવેલ છે.

આ પંચાંગ આ અંકની સાથે ખીડેલ છે જે સંભાળી લેવા વિનંતિ છે, શેઠશ્રીની સભા પરત્વેની હાર્દિક લાગણી માટે અમે આભાર વ્યક્ત કરીએ છીએ.

ખાસ વિજ્ઞપ્તિ

આ સભાના જ્ઞાનખાતામાં સારી એવી તૂટ છે. આ માટે દાન આપવા ઉદાર દાતાઓને વિનંતિ કરવામાં આવે છે.

ભાડે આપવાનું છે

લાવનગરમાં ખારગેટ-દાઉદજીની હવેલી પાસે સભાનું એક ચાર માળનું પૂરતાં હતા ઉબ્બસવાળું પુણ્ય-ભુવન નામનું મકાન આવેલું છે. આ મકાનનો ત્રીજો અને ચોથો માળ ભાડે આપવાનો છે. ખાસ કરીને ઓફીસો માટે યોગ્ય જગ્યા છે. ભાડે રાખવા ઇચ્છનારે નીચેના સ્થળે મળવું :—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેટ, લાવનગર.

શ્રી મહેન્દ્ર જૈન પંચાંગ (વર્ષ ૩૧ મું)

સૂક્ષ્મ (સાધન ગણિતવાળું) આ પંચાંગ તૈયાર કરીને એકત્રીસ વર્ષથી આ. શ્રી વિકાશચંદ્રસૂરીશ્વરજી જૈન તથા જૈનેતર પ્રબ્ધ સમક્ષ મુકી મહાન ઉપકાર કરે છે. સાધન અને નિરચન પદ્ધતિ પ્રમાણે દર વર્ષે જ્યોતિષીઓ ધણાં પંચાંગો પ્રગટ કરે છે પરંતુ જેમને સૂક્ષ્મમાં સૂક્ષ્મ (સાચા) સમયની જરૂર હોય તેમની આ પંચાંગ જરૂરીઆત પૂરી પાડે છે. જૈનોએ પોતાના ધાર્મિક અને વ્યાવહારિક પ્રસંગો નક્કી કરવા માટે આવું જૈનદષ્ટિએ સંપાદન કરેલું પંચાંગ હવે અપનાવી લેવાનો અમે ભલામણ કરીએ છીએ કીમત રૂ. ૧-૨૫ આ પંચાંગ આ સંસ્થામાંથી વેચાતું મળી શકે છે.

શોકનોંધ

શાહ. દેવચંદ દુર્લભદાસ [ભુરાભાઈ] ધીરાળાના લાવનગર મુકામે સં ૨૦૨૧ ના ભાદરવાવદી ૧ ને રવિવાર તા-૧૨-૯-૬૫ના રોજ થયેલ અવસાનની અમો દુઃખપૂર્વક નોંધ લઈએ છીએ તેઓ ધણા વર્ષો સુધી આ સભાની મેનેજિંગ કમિટીના સભ્ય હતા અને સભાના કામકાજમાં સારો રસ ધરાવતા હતા તેઓશ્રી ધર્મપ્રેમી હતા તેમજ સ્વાભાવે મીઠાનસાર હતા તેઓ આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા તેમને ચિરશાંતિ અર્પે એજ અભ્યર્થના

શ્રી જૈન આત્માનંદ પ્રકાશ

પુસ્તક ૬૨ ની વાર્ષિક અનુક્રમણિકા સં. ૨૦૨૧

ગદ્ય

લેખનું નામ	લેખક	પૃષ્ઠ
જિનવાણી	—	૧
નૂતન વર્ષમાં પ્રવેશ પ્રસંગે	હરિલાલ શેઠ	૩
લોકાનુગ્રહ અને આત્મહિત	જિજ્ઞાસુ	૭
વીરચંદ ગાંધી : આપણું કર્તવ્ય	ખીમચંદ ચાંપશી શાહ	૮
જૈન જગત	—	૧૨
જિનવાણી	—	૧૭
પવિત્ર વીતરાગ દર્શન	શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર	૧૮
વીરચંદભાઈની વાણી	અનુ. પન્નાલાલ ર. પારેખ	૧૯
વાણી અને વેદના	મનસુખલાલ તા. મહેતા	૨૧
જીવનમાં પ્રાર્થનાનું સ્થાન	મુનિશ્રી વિનયચંદ્રજી મ.	૨૪
આવક જવકનો હિસાબ તથા સરવૈયું	—	૨૮
જિનવાણી	—	૩૫
ચિંતનકણિકા	કિશોરલાલ ધ. મશરવાળા	૩૬
ધર્મોની શ્રેષ્ઠ ધાર્મિકતા	કાકા કાલેલકર	૩૭
તપ અને શીલ	મનસુખલાલ તા. મહેતા	૩૯
અધ્યાત્મ શક્તિના લાભ	અબ્યાસી	૪૩
ભાવનાળય શું ન કરી શકે ?	આ. શ્રી વિજયકસ્તુરસૂરીજી	૪૬
જિનવાણી	—	૫૩
જ્ઞાન	લોર્ડ ચેસ્ટરફીલ્ડ	૫૪
શાંતિની શોધ	—	૫૫
પાપનો બાપ	મનસુખલાલ તા. મહેતા	૫૬
કેવી ભાવનાથી કામ કરશો	સ્વેર નાર્ડન	૬૧
જિનવાણી	—	૭૧
જુહવાણી	—	૭૨
મહાવીર-સમતાના પ્રતીક	શ્રી રિપલદાસ રાંકા	૭૩
ક્ષમામૂર્તિ પ્રભુ મહાવીર	શ્રી ભાનુમતીબેન દલાલ	૭૬
પંચામૃત	શ્રી ભાનુમતીબેન દલાલ	૭૮
નિઃશબ્દોક્તિ	શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા	૭૯

ભગવાન મહાવીરના જન્મસમયની પરિસ્થિતિ
 પરમ કલ્યાણકારી મંગલમૂર્તિ પરમાત્મા શ્રી મહાવીર દેવ
 સ્વભાવનો પ્રતાપ
 ભગવાન મહાવીર
 ભગવાનની પ્રાર્થના
 મોક્ષનું સ્વરૂપ
 મથુરા જૈન કલા
 જયંતિ અને જાગૃતિ
 આત્મ ચિંતન
 હિન્દી સાહિત્યના અધ્યયનમાં જૈન સાહિત્યનું મહત્વ
 સમયમાત્રનો પ્રમાદ ન કર
 નવો પાઠ
 જિનવાણી
 અધ્યાત્મ મહાવીર
 જીવનો સ્વરૂપ ધર્મ
 અમૃત
 ઉન્નતિની ચાવી
 ગાંધીજી અને વર્ણાશ્રમ
 અહિંસાની ઉપાસના
 ૩૮મા ઇસાઈ તથા ૭મા બૌદ્ધ વિશ્વસંમેલનો
 શ્રી જૈન સંઘને પ્રેરણા
 બુદ્ધ શા માટે તથાગત કહેવાય છે ?
 જિનવાણી
 જ્ઞાની, અજ્ઞાની અને શુદ્ધજ્ઞાનીની વાણીમાં ભેદ
 જીવનનું સાચું મૂલ્ય
 અહંકાર
 ધર્મનો અહિંકાર
 ધનનું સન્માન યાને રામદાસની જીવનકથા
 દુઃખી જગત
 જૈન જગત
 જિનવાણી
 વિનય
 સત્યાસત્ય વિવેક
 એકાંત અને એકાગ્રતા

શ્રી કૃતેહચંદ્ર ઝવેરભાઈ ૮૩
 શ્રી રંજનસૂરિદેવ ૮૭
 મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી [ત્રિપુટી] ૯૨
 — ૯૪
 શ્રી ઝવેરભાઈ બી. શેઠ ૯૫
 શ્રી રતિલાલ મદ્દાભાઈ ૯૭
 શ્રી આચાર્ય જિતેન્દ્ર જેટલી ૯૯
 અનુ. કુ. નલિનીબેન ત્રિવેદી ૧૦૩
 ડૉ. ભાઈલાલ એમ. બાવીશી ૧૦૭
 શ્રી અમરચંદ માવજી શાહ ૧૦૯
 આચાર્ય શ્રી જયેન્દ્ર ત્રિવેદી ૧૧૧
 શ્રી રંભાબેન ગાંધી ૧૧૩
 શ્રી ધૂમકેતુ ૧૧૮
 — ૧૨૩
 — ૧૨૪
 જિજ્ઞાસુ ૧૨૫
 ચિત્રભાનુ ૧૨૬
 પૂ. મુનિ શ્રી ચંદ્રસાગરજી ૧૨૭
 પંડિત સુખલાલજી ૧૨
 — ૧૩૦
 શ્રી કનકવિજયજી મ. ૧૩૧
 પ્રા. જયંતિલાલ ભા. દવે ૧૩૬
 — ૧૩૯
 જિજ્ઞાસુ ૧૪૦
 પૂ. શ્રી કેદારનાથજી ૧૪૧
 સુદંરજી રૂગનાથ બારાઈ ૧૪૩
 મુનિકુમાર ભટ્ટ ૧૪૫
 મુનિશ્રી પદ્મસાગર ૧૪૭
 આ. શ્રી વિજયકરતુરસૂરિ ૧૫૫
 — ૧૫૫
 — ૧૫૯
 શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર ૧૬૦
 આ. શ્રી વિજયકરતુરસૂરિજી ૧૬૧
 સાને ગુરૂજી ૧૬૬

પાપનું ક્ષી	મનસુખલાલ તા. મહેતા	૧૬૮
સાચા આનંદની અનુભૂતી કયારે થાય ?	ભાનુભતીબેન દલાલ	૧૭૧
જૈન જગત	—	૧૭૩
જિનવાણી	—	૧૭૫
ક્ષમા	કાકા કાલેલકર	૧૭૬
સાચી ક્ષમા	સ્વ. આ. વિજયકરતૂરસૂરિજી	૧૭૭
સંવત્સરી	ઉપેન્દ્રરાય જ. સાહેસરા	૧૮૦
સાંવત્સરિક મહાપર્વ	જિતેન્દ્ર જેટલી	૧૮૫
સાથે એસવું	મુનિકુમાર મ. ભટ્ટ	૧૮૯
ક્ષમા-એ દિવ્યજ્ઞાનનો પ્રકાશ છે	ભાનુભતીબેન દલાલ	૧૯૧
મૂચ્છા પરિગ્રહ	મનસુખલાલ તા. મહેતા	૧૯૩
ક્ષમાપના-પર્વ	ઝવેરભાઈ બી. શેઠ બી.એ.	૧૯૬
અભયદાન	ડો. વલ્લભદાસ નેણસીભાઈ	૧૯૯
સંસ્કૃતિને જીવંત રાખવા સમન્વય જરૂરી છે.	ડો. જ્યોતિપ્રસાદ જૈન	૨૦૧
અક્ષાવિહાર-જૈન અને જૈનેતર દૃષ્ટિએ	પ્રો. જયંતિલાલ ભાઈશંકર દવે	૨૦૫
પ્રસન્નતા	અબ્યાસી	૨૦૯
જૈનમુનિઓ ગુજરાતીસાહિત્યના આદ્યસૃષ્ટાઓ છે.	કુંગરશી ધરમશી સંપટ	૨૧૨
પર્વોધિરાજ પયુષ્પજીમાં	ડો. ભાઈલાલ એમ. આવીશી	૨૧૫
વૈરાગ્ય	પન્નાલાલ રસિકલાલ શાહ	૨૧૭
જિનવાણી	—	૨૧૭
ચિંતનકલ્પિકા	—	૨૧૮
આજના યુગમાં આપણું કર્તવ્ય	મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગર	૨૧૯
સંકુચિતતાનાં કાચલાં તોડવાં પડશે	મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગર	૨૨૧
આ. શ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી	શ્રી કૃતેહચંદ ઝવેરભાઈ	૨૨૨
જીવ-વિચાર યાને જૈન ધર્મનું પ્રાણી વિજ્ઞાન	કૃદેવ ત્રિપાઠી	૨૨૫
પ્રવચનસાર	અમરચંદ મા. શાહ	૨૨૬
શ્રી વીરચંદ ગાંધી અને પ્રગતિશીલ જૈન ધર્મ	શ્રી મુનીલાલ મોડિયા	૨૨૭
શ્રીમદ્ યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા	—	૨૨૮
રક્તદાન	મનસુખલાલ તા. મહેતા	૨૪૬
સ્વ. બળવંતરાયભાઈ	—	૨૩૦
ટુંકા સમાચાર	—	૨૩૧

પદ

પ્રભુ પ્રાર્થના	કૃતેહચંદ જ. શાહ	૨
નૂતનવર્ષોભિનંદન	—	૨
મહાવીર	મગનલાલ દેસાઈ	૭૭
ઉર વીણા	મુ. હેમેન્દ્રસાગરજી મ.	૮૧
શ્રી મહાવીરસ્વામી સ્તવ:	મુ. રમણિકવિજયજી મ.	૧૧૮
માનવતા અને દાનવતા	સાહિત્યચંદ્ર બાલચંદ હિ.	૧૨૯
પર્વોધિરાજ ! પધારો પધારો	રેવાશંકર વાલજી અર્ધકા	૧૭૮

ATMANAND PRAKASH

Regd. No. G. 49

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

• ખાસ અગત્યની વિનંતી •

આ સભા તરફથી આજસુધીમાં માગધી, સંસ્કૃત, ગુજરાતી, ઇંગ્લીશ તથા હિન્દી ભાષામાં લગભગ બસો પુસ્તકો પ્રગટ કરવામાં આવ્યાં છે. તેમાંથી મોટા ભાગના ગ્રંથો આજે સ્ટોકમાં નથી, માત્ર સાડથી પણ ઓછા ગ્રંથો સ્ટોકમાં છે અને તેમાં પણ કેટલાક ગ્રંથોની તો બહુ જ થોડી નકલો સ્ટોકમાં છે. હાલ જે ગ્રંથો સ્ટોકમાં છે તેમાંના સંસ્કૃત વિભાગની અગત્યની યાદી નીચે આપવામાં આવેલ છે. આ પ્રકાશનો ખૂબ જ ઉપયોગી અને તરત વસાવી લેવાં જેવાં છે. તો જેઓએ તે વસાવેલ ન હાય, તે પોતાના જ્ઞાન-ભંડારમાં તરત વસાવી લેયે તેવી અમારી ખાસ વિનંતી છે. નીચે દર્શાવેલ કીમતે ગ્રંથ સ્ટોકમાં હશે ત્યાં સુધી આપવામાં આવશે અને ખાસ સગવડ તરીકે તેમાં સાડાબાર ટકા ડિસ્કાઉન્ટ આપવામાં આવશે.

૧ વસુદેવ હિન્દી : (દ્વિતીય અંક) ૧૦-૦૦

૨ આ. દેવેન્દ્રસૂરિકૃત ટીકાયુક્ત કર્મગ્રંથ

મા. રજો (પાંચ અને ૭) ૬-૦૦

૩ જૈનમેષદૂત ૨-૦૦

૪ પ્રકરણ સંગ્રહ (પ્રતાપર)

જેમાં સિદ્ધર પ્રકરણ મૂળ, તત્ત્વાર્થાધિગમ

મૂળ, ગુણસ્થાનકમારોહ મૂળ છે. ૦-૫૦

૫ ત્રિષષ્ટી પર્વ મા. ૧લો. (મૂળ સંસ્કૃત) ૬-૦૦

૬ " મા. રજો (") ૮-૦૦

૭ " (પ્રતાપર) ૧૦-૦૦

આ. શ્રી વિજયદર્શનસૂરિકૃત ટીકાયુક્ત

૮ સમ્મતિતર્કમહાર્ણવતારિકા..... ૧૫-૦૦

૯ તત્ત્વાર્થાધિગમમૂત્રમ..... ૧૫-૦૦

લખો :—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર :

પ્રકાશક : ખીમચંદ યાંપશી શાહ, શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાવતી

મુદ્રક : અનંતરાય હરિલાલ શેઠ આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, સ્ટેશન રોડ, -ભાવનગર.